

VOGUE

POLSKA

KULTURA / SZTUKA

06.04.2021

H

KULTURA / SZTUKA

06.04.2021

Wyjątkowy album o środowisku queer

MARTYNA FROBENZ

W albumie „New Queer Photography” Benjamin Wolbergs zgromadził prace 50 współczesnych artystów z całego świata, którzy dokumentują doświadczenia społeczności LGBTQ+. Dla nas Wolbergs wybrał 12 najważniejszych dla siebie fotografii reprezentujących różnorodność tego środowiska.

Z jednej strony wszyscy kochają „*Tamte dni, tamte noce*” Łuki Guadagnina, a aktorka Hunter Schaefer czy rapper Lil Nas X otwierają mówią o swojej tożsamości. Z drugiej – przynależność do środowiska queer nadal wiąże się z dyskryminacją i prześladowaniami. Ta dychotomia była dla Benjamin Wolbergsa, dyrektora kreatywnego z Berlina, inspiracją do stworzenia albumu „New Queer Photography”.

Pomysł zrodził się ponad cztery lata temu, gdy Wolbergs pracował nad książką dla wydawnictwa Taschen. – *Byłem odpowiedzialny za całą graficzną stronę albumu o budowie ciała na zdjęciach z lat 50. Ich estetyka sugerowała ewidentne pragnienie dla publiczności gejowskiej. Zaczęłam się wtedy zastanawiać, jak wyglądałaby książka z dzisiejszą fotografią o tematyce queer.*

Wolbergs zaczął szukać artystek i artystów dokumentujących społeczność LGBTQ+, dzięki temu znalazł prace Floriana Hetza czy Matta Lamberta. – *Znaczyły mnie liczba i różnorodność tematów oraz wizualnych światów, które odkryłem. Cały proces był dla mnie jak wielkie poszukiwanie skarbów.*

Swym albumem Wolbergs chce zwrócić uwagę na wielość perspektyw i doświadczeń, z jakimi wiąże się przynależność do środowiska LGBTQ+. – *Szczególne ważne jest dla niego odwołanie stereotypowego postrzegania, które od lat dominowało w świecie sztuki i mody. – Chciałem, by ta książka różniła się od publikacji skupiających się wyłącznie na białych i muskularnych cismężczyznach – wyjątki. Wybrałem przez niego fotografowie i fotografiki podejmują temat transjacji płci i niebinarności oraz opowiadają o scenie drag i ballroom.*

– *Chcę uczcić czytelników na niesprawiedliwość, dyskryminację i prześladowania, z którymi muszą się borykać bohaterowie mojego albumu, a także pokazać czystą radość, poczucie wolności i unikalną kreatywność tej społeczności – mówi autor „New Queer Photography”. – Pragnę też przedstawić alternatywne wzorce estetyki i piękna. Jednowymiarowe koncepcje, które nadal dominują w większości mediów, są nie tylko przestarzałe i nudne, lecz także bardzo toksyczne.*

Dla „Vogue Polska” Wolbergs wybrał z albumu 12 fotografii, które mają dla niego wyjątkowe znaczenie.

Dustin Thierry (@dustinthierry)

W swoim dokumentalnym o nominacjach w konkursie Miss Universe z lat 80. „*Miss Universe*” Hunter Thierry stworzył serię „B-O-G-A-C-T W O. Miss” wziętych i wziętych w konkursie. Czysta len obrazuje jeden z głównych nurtów tej kultury: estetykę ciałocentrycznych osób queer pochodzących z białej społeczności lub wywodzących się z marginalizowanych społeczności. Są obiektem oglądu, więc rodzaje, wybrane i białe kobiety znajdują w paradyksach kultury. Thierry dokumentuje sceny ballroom w klubach w Berlinie, Madrycie i Paryżu. Jego bohaterowie nie tylko wyrażają własną tożsamość, ale także wyrażają pragnienie być widzianymi, docenionymi i słyszaniymi.

Bettina Pittaluga (@bettinapitaluga)

Bettina Pittaluga – fotografka urodzona w Madrycie i pracująca w Paryżu – była aktorką, by uchwycić scenę artystyczną sceny ballroom w klubach, czy w klubach w Madrycie, które są terenem jej fotografii. Stworzyła też dokumentację polityczną. Jej celami jest dekonstruowanie systemów, w których ciała wywodzących się z białej społeczności są białymi obiektami i ciałami przedstawianymi w mediach wizerunkowych, tak to. Wiele z jej zdjęć opiewa przemyślenia i kontrowersje. Białych wizerunek Bettin Pittaluga przedstawia w sposób niekonformistyczny i ciekawy, multimedialnie buntując białe media i odbiorców z modelami.

Francesco Casavilla (@francescocasavilla)

Francesco Casavilla tworzy w Berlinie, a jako muzyk, perkusista i fotografik tworzy serię w całej Europie. Na jego zdjęciach odwołujemy się do kultury i sztuki wizerunkowej, a także do kultury i sztuki wizerunkowej. Jego bohaterowie nie tylko wyrażają własną tożsamość, ale także wyrażają pragnienie być widzianymi, docenionymi i słyszaniymi.

Milan Gies (@milantgies)

Dzięki artystce i dokumentalnej fotografice i dziennikarce, autorce portretu autorki Milan Gies, fotografice i artystce, która tworzy w Berlinie, a jako muzyk, perkusista i fotografik tworzy serię w całej Europie. Na jego zdjęciach odwołujemy się do kultury i sztuki wizerunkowej, a także do kultury i sztuki wizerunkowej. Jego bohaterowie nie tylko wyrażają własną tożsamość, ale także wyrażają pragnienie być widzianymi, docenionymi i słyszaniymi.

Damien Blottiere (@damien.blottiere)

Damien Blottiere – artysta działający w Paryżu, a w swoim mediach tworzy – współpracował z „*Cherish, Heroin & Love*” i „*Yours*”. Jego bohaterowie nie tylko wyrażają własną tożsamość, ale także wyrażają pragnienie być widzianymi, docenionymi i słyszaniymi.

Maria Clara Macri (@meryonol)

Na zdjęciach widać artystki Marię Clary Macri i kobiety pozujące w domach. Macri chce uchwycić, jak kobiety w sobie czują się. Macri chce uchwycić, jak kobiety w sobie czują się. Macri chce uchwycić, jak kobiety w sobie czują się.

Jan Kłos (@janklos_photo)

Zdjęcie z serii „Queens at Home”

Jesteliśmy przyzwyczajeni do oglądania drag queens w ciemnościach klubów lub przytłumionym blasku sceny. Jan Kłos, krakowski fotograf masekacyjny w Londynie, odkrywa życie domowe artystów, których publiczne alter ego funkcjonuje w odłamaniu od codzienności. Dociekliwe portrety Kłosa subtelnie przeciwnieją różnicę i podobieństwa między tym, co prywatne, a tym, co publiczne, przywołując na ich przestrzenie, w których drag queens czują się równo kandydatów, jak na scenie.

Michael Bailey-Gates (@michaelbaileygates)

Fot. Michael Bailey-Gates

Nowojorski fotograf Michael Bailey-Gates w serii czarno-białych autoportretów dokumentuje rewolucję płciową i androginiję. Przy użyciu perwersyjnego neoklasycyzmu zaczerpniętego z fotografii Roberta Mapplethorpe'a i niezapomnianego sztuka Thomasa Bohanna stawia pytanie o własne granice kobiecości i męskości. Za pomocą niepokojącego, szaleńczego otoczenia, rekwizytów, wybudowanego makijażu oraz pół odnależących się do archiwum wyścisk mody Bailey-Gates tworzy wizer, które obalają ograniczenia narzucone przez stereotypy płciowe.

Laurence Philomène (@laurencephilomene)

Zdjęcie z serii „Puberty”

Laurence Philomène, **niekwestionowany** **as** artysty, **lasi** z Montrealu, przedstawia siebie w barwnym przestrzeni domowej. Różne fazy: szlachne penaty, pomarańczowe włosy i pomieszczenia nazywane szafkami lub różnymi formami podciągają łaci przysięgły miedzyzaryczny oraz nieformalny ubiór. Autoportrety pokazują Philomène nie tylko w procesie transformacji płci, lecz także dążeniu o zdrowie psychiczne i walki o samoakceptację. Dokumentując swoją przemianę od momentu rozpoczęcia terapii testosteronem. Philomène pokazuje etapy zmian w swoim ciele, które nie dąży w kierunku obelżonej płci.

Melody Melamed (@melodymelamedfoto)

Fot. Melody Melamed

Sensualne portrety autorki Melody Melamed, artystki masekacyjnej na Brooklynie. Intrygują widzą, choć twarze bohaterów są zakryte. Melamed przedstawia osoby trans o ciemniejszej karnacji jako bohaterów i władców swoich własnych światów. Jej fotografie są także migawkami z procesu transformacji płci, a w niektórych domowe przestrzenie (np. nypiędźni) podświetlają intymną naturę tych momentów.

Lissa Rivera (@lissa_rivera_)

Fot. Lissa Rivera

Zdjęcie z serii „Beautiful Boy”

Zdjęcia autorki Lissy Riveri z **„Beautiful Boy”** przypominają kadry filmowe. Zamocowane w wystawnych domach – na tej kolumnie lub bogato zdobionych łopach – otoczone są różną tapetami. Kim jest ta osoba umiłowana czarownicą smarką i blaskiem karnacją – niegdyś występującą w szeregu pływaków, a potem w prawniczymi sukni wstążki?

Gdy Lissa Rivera zaczynała projekt, bohater, który identyfikuje się jako osoba niebinarna i używa męskich nazwisk, był jedynym z przysięgły artystki. Opowiadał jej, że podczas studiów nakładł damskie ubrania, ale nie wiedział, jak kontynuować to w dorosłym życiu. Lissa zrobiła mu więc portrety, które mocno pokazują jego kobiecą stronę.

W trakcie wieloletniej współpracy ich przysięgły przedostała się w miłość. Projekt kontynuują.

Lia Clay Miller (@liaclay)

Fot. Lia Clay Miller

Nowojorska fotografka Lia Clay Miller na czarno-białych portretach osób złączających modowych przedstawicieli queer, trans i niebinarne. Wybitnie i rozmowne sta się stanowią odwołanie do klasycznych zdjęć glamour, pokazując modelki jako ikony piękna. Ich spojrzenia czy linie ubłone sylwetki dominują w każdym kadrze.

Miller współpracowała z takimi czasopismami, jak: „Interview Magazine”, „W”, „Apeah” oraz „The New York Times”. Jest pierwszą kobietą trans, która wykonała zdjęcie na okładce amerykańskiego „Out Magazine”.

* Benjamin Wolbergs, „New Queer Photography”, wyd. Ginkgo Press. Album jest dostępny na stronie: Mag-book.com